

بسم الله الرحمن الرحيم

حقایق از قرآن در کتاب «قرآن بزرگ»

نظریه دوم بهنام: حضرت محمد (اللهم صل علی محمد و آل محمد) آخرین پیغمبر دین اسلام نیست!.

توضیح: با برداشت از علم و قرآن عرض می‌کنم: خداوند بزرگ آگاه هنگام آفرینش جهان با انفجار بزرگ انرژی یا «BIG BANG» برنامه امور جهان را در کتابی بر لوح محفوظ یا روح بزرگش «روح القدس» نازل فرموده و از آن کتاب کامل استوار در لوح محفوظ است که در زمانهای مختلف مطالبی متناسب با فهم و درک مردم هر زمان انتخاب و بر پیامبران اقوام مختلف؛ وحی یا نازل فرموده، که ما کتب آسمانی معروفی به نامهای: تورات: حضرت موسی (ع)، زبور: حضرت داود (ع) و انجیل: حضرت عیسی (ع) را شنیده و یا دیده و آخرین کتابی را که در قرن ششم میلادی در طول ۲۳ سال توسط جبرئیل بر حضرت محمد (ص) نازل شده، به نام «قرآن» می‌شنایم، یعنی: تمام ادیان الهی از یک کتاب به نام «قرآن بزرگ» و یک دین به نام «اسلام» ریشه گرفته‌اند ولی هر پیامبری قسمتی از آن کتاب و دین را آورده و بر مردم زمان خود خوانده؛ که به نام آن پیغمبر ثبت و معروف گشته است. پس پیامبران ادیان الهی اگرچه نسبت به پیامبر قبل از خود؛ کتاب کاملتری آورده‌اند ولی همه یک هدف مشترک داشته‌اند تا «خداوند واحد و راه و روش زندگی معقول و سالم»؛ را به عنوان دین به قوم خود معرفی نمایند ولی «هیچ کدام موفق نبوده‌اند!»، زیرا قبل از نظریه اول بنده: خداوند واحد علماً (انرژی مطلق) معرفی نشده، و همه ادیان الهی نیز برای هدایت نهایی مردم؛ آمدن «پیامبر آخرالزمان» را بعنوان «منجی عالم بشریت» وعده داده‌اند!

به موجب آیه ۷ سوره آل عمران آیات قرآن از دو قسمت تشکیل شده، آنچه در قرآن می‌بینیم «محکّمات» نامیده شده که از سوی خداوند؛ توسط جبرئیل بر حضرت محمد (ص) نازل گردیده، و (اگرچه نوشتار اولیه قرآن به خط کوفی بی نقطه و بدون زیر و زبر بوده و اکنون تبدیل به قرآنی که با انواع خطهای با نقطه نوشته می‌بینیم) به دلیل اینکه «خداوند» خود را، حافظ آن می‌داند!؛ دست نخورده و سالم مانده است!، و قسمت دیگری که در قرآن نمانده می‌باشد؛ «متشابهات» نامیده و در آیه ۷ آل عمران فرموده: تأویل آن را جز «خدا و راسخان در علم» نمی‌دانند!، درحقیقت باید گفت: از جملات اصلی آیات آن کتاب کامل، در کتاب قرآن موجود؛ کلمات یا جملاتی به نام «متشابهات» حذف شده‌اند!، تا مردم خودشان از طریق علم و منطق و خرد و هدایت محکّمات قرآن، آن مطالب را یافته و در بین محکّمات جایگزین نمایند، و ظاهراً هدف خداوند آزمایش مردم بوده تا بداند آیا آمادگی لازم؛ جهت تأویل شدن آیات قرآن را دارند یا نه! و چون خداوند آگاه از پیش می‌دانسته مردم عادی قادر به یافتن متشابهات و مفهوم حقیقی آیات قرآن نخواهند بود!، لذا در تمام کتب آسمانی وعده آمدن فرستاده

موعود؛ برای هدایت و گفتن حقیقت داده شده، و در سوره بینه قرآن نیز خیلی شفاف و واضح؛ وعده آمدن فرستاده‌ای برای تأویل کردن متشابهات قرآن را داده است!

چون بدون آگاهی بر قوانین طبیعت، فهمیدن حقیقت و تأویل کردن آیات قرآن ممکن نیست، لذا از کتاب «فیزیک از آغاز تا امروز» اثر آقای حسین جوادی و خانم افسانه جوادی و همچنین از وبسایت‌های مختلف علمی؛ استفاده برده و مطالبی در «نظریه اول بهنام» نوشته‌ام و کلیه آیات قرآن را با لطف پروردگار و هدایت محکمت قرآن در حد آگاهی خود! تأویل نموده و به ترتیب نزول در کتابی که باستناد آیه ۸۷ سوره حجر: «قرآن بزرگ» نامیده شده؛ ثبت کرده‌ام، که آیات استفاده شده در نظریه‌هایم؛ همه از آن کتاب می‌باشند!

(۳) سوره آل عمران (آیه ۷: هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (آیه ۷: ای محمد امین) او کسی است که این کتاب آسمانی را بر تو نازل کرد؛ که قسمتی از آن آیات، «محکم» {با کلمات تغییر ناپذیر آمده از سوی خداوند} است که اساس این کتاب میباشد، و قسمتی دیگر «متشابه» {که بصیرتی و کامل کننده مفهوم منطقی آیات قرآن} است، اما آنها که در قلوبشان انحراف است، به دنبال متشابهات اند، تا {با تغییر دادن مفهوم حقیقی آیات} فتنه انگیزی کنند؛ و تأویل (نادرستی) برای آن می‌طلبند؛ در حالی که تأویل {درست} آنها را جز {فرستاده موعود} خدا و راسخان در علم نمی‌دانند. {انها} می‌گویند: ما {از طریق علم و دانش و خرد} به آن ایمان آوردیم تمامی آن از جانب پروردگار ماست و جز خردمندان {حقیقت را ندانسته و حقیقت آیات را} متذکر نمی‌شوند (۷)

(۹۸) سوره بینه (آیه ۱: لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ (آیه ۱: ای محمد) کافران {به آیات خدا در قرآن} از اهل کتاب و مشرکان! دست از {پندار و} آیین خود بر نمی‌دارند! تا {زمانی که آیات و متشابهات قرآن تأویل علمی شوند} دلیل روشنی {از اعجاز و مطالب علمی قرآن} برای آنان بیاید! (۱)

بینیم استادان ترجمه و تفسیر معتبر در مورد آیه ۲ بینه چه گفته‌اند:

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً (۲۰)

انصاریان: [آن دلیل روشن] فرستاده ای [چون پیامبر اسلام] از سوی خداست که صحیفه‌هایی پاک را می‌خواند.

خرمشاهی: پیامبری از سوی خداوند که بر آنان صحیفه‌های پاک [آسمانی] می‌خواند

فولادوند: فرستاده ای از جانب خدا که [بر آنان] صحیفه‌هایی پاک را تلاوت کند

قمشه‌ای: رسولی از جانب خدا (چون محمد صلی الله علیه و آله و سلم) که کتب آسمانی پاک و منزله (از

خطا و تحریف) را بر آنها تلاوت کند.
مکارم شیرازی: پیامبری از سوی خدا که صحیفه های پاکي را بر ما بخواند.

مکارم شیرازی در قرآن چاپ سال ۱۳۸۷ ه. ش: پیامبری از سوی خدا (بیاید) که کتب پاک (آسمانی) را (بر آنها) بخواند.

علامه طباطبائی: رسولی از ناحیه خدا که صحیفه هایی منزه از باطل را بر آنان تلاوت کند. (2)

بهنام توضیح: { در ترجمه های فوق الذکر غیر از آقایان انصاریان و خرمشاهی که فرموده اند «می خواند» (یعنی: درحال حاضر و منظورشان حضرت محمد ص است) بقیه آقایان با گفتن: تلاوت کند و بخواند ، این اتفاق را در آینده می دانند! و آقای مکارم شیرازی نیز در تأویل جدید خود در کتاب قرآن چاپ ۱۳۸۷ ه. ش. آشکار نوشته (بیاید) چنانچه: دلایل مورد نظر آنها ، آمدن: قرآن و «حضرت محمد (ص) در بیش از ۱۴۰۰ سال پیش باشد! باید اهل کتاب و مشرکین تاکنون ایمان آورده و وعده پیروزی سوره نصر نیز اتفاق افتاده باشد ، در صورتی که می دانیم تاکنون چنین اتفاقی نیافتاده است! و حدیث ذیل را از امام شیعه: حضرت امام صادق (ع) داریم: «خداوند عزیز جبار ، کتاب خود را بر شما نازل کرد و خداوند راستگو و نیکو رفتار است ، سرنوشت شما ، سرنوشت پیشینیان ، سرنوشت آیندگان ، سرنوشت زمین و آسمان در کتاب خدا مندرج است و اگر داننده ای بیاید و شما را از این مسائل باخبر سازد ، دچار تعجب و شگفتی خواهید شد» (حدیث ۵۱۵ از گزیده اصول کافی ، جلد ۱ ، ص ۳۳۸) پس امام صادق (ع) نیز آمدن کسی را برای باخبر کردن از مسائل پنهان قرآن پیش بینی فرموده.

بینیم در مورد فرستاده موعود در تورات چیست؟: در آخر کتاب تورات صفحه ۴ ملاکی ، در قسمتی از: فرارسیدن روز داوری خداوند، نوشته شده: پیش از رسیدن روز بزرگ و هولناک ه «داوری خداوند» من رسولی شبیه ایلای نبی برای شما می فرستم ، او دلهای پدران و فرزندان را دوباره بهم نزدیک خواهد آورد و این باعث خواهد شد آه من سرزمین شما را ویران نکند.

و در انجیل چیست: در آیه ۱۸ فصل ۱۴ انجیل یوحنا ، «روح القدس» یا روح حضرت عیسی مسیح (ع) وعده داد: شما را یتیم نمی گذارم، نزد شما می آیم.

آیه شاهی از قرآن: (۲۶) سوره شعرا (آیه ۱۹۶: وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹۶﴾ و [وصف] آن فرستاده موعود: { در کتب پیشینیان } نیز در صفحه ۴ ملاکی تورات : در قسمتی از فرارسیدن روز داوری ، و در آیه ۱۸ فصل ۱۴ انجیل یوحنا { آمده است! (۱۹۶) / پس آیه ۲ سوره بینه را بشرح ذیل تأویل می کنیم: }

(۹۸) سوره بینه (آیه ۲: رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً (آیه ۲: {بطور بیکه در کتب تورات و انجیل نیز وعده داده ام} رسولی از سوی خدا (بیاید!) که {مکنونات متشابهاات} صحیفه های پاک {قرآن} را {برآنان و آیندگان} بخواند، (۲)

(۹۸) سوره بینه (آیه ۳: فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ (آیه ۳: که در آن نوشته های {حقیقی درست و علمی} پرارزشی باشد! (۳)

{از ترجمه و تأویلهای استادان فوق‌الذکر، مخصوصاً مرحوم دکتر محمد مهدی فولادوند در وبسایت پارس قرآن استفاده فراوان برده‌ام، و از همه عزیزان متشکرم، تأویلهای بنده: بهنام بهنام را در داخل {آکولاد} می‌بینید!}

مثل اینکه حرفهای تازه‌ای از قرآن می‌شنویم!، قبلاً شنیده بودیم دستورات آیات قرآن باید مو به مو اجرا شوند!، حالا آیه ۷ سوره آل عمران می‌فرماید: متشابهات قرآن باید براساس علم و خرد تأویل گردند که طبیعتاً مفهوم آیات نسبت به معنی: محکّمات تأویل نشده؛ تغییر خواهند نمود! و قرآن در هر عصر و زمانی حرف تازه‌ای برای گفتن خواهد داشت!، (مشابه حدیثی از فرموده: امام سجاد: ع)

همچنین آیات سوره بینه وعده آمدن فرستاده‌ای بعد از حضرت محمد (ص) را می‌دهند، در صورتی که بزرگان دین ما به دلیل این که آیه ۴۰ سوره احزاب فرموده: مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾: محمد پدر هیچ یک از مردان شما نیست. او رسول خدا و خاتم الانبیاء است؛ و خداوند به همه چیز داناست! (۴۰) / تا کنون با قاطعیت تمام گفته‌اند: حضرت محمد (ص) خاتم الانبیاء است! و حالا دو گفتار متناقض را از قرآن می‌شنویم، آیا مخالفان قرآن و نویسندگان کتاب ۲۳ سال؛ راست گفته‌اند که آیات قرآن متناقض یکدیگرند؟

پس تا مسئله خاتم الانبیاء بودن حضرت محمد (ص) حل نشود: از حقیقت مهمی در قرآن غافلیم!.

(۳۳) سوره احزاب (آیه ۱: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾: ای پیامبر از خدا پروا بدار و {مرکز} کافران و منافقان را فرمان مبر که خدا همواره دانای حکیم است (۱)

(۳۳) سوره احزاب (آیه ۲: وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِيَّاكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾: و آنچه را که از جانب پروردگارت به سوی تو وحی می‌شود پیروی کن که خدا همواره به آنچه می‌کنید آگاه است (۲)

(۳۳) سوره احزاب (آیه ۳: وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا (آیه ۳: و {مردم جهان را به درست بودن وعده‌های ما در قرآن بشارتگر باش و آنان را از کلام وحی آگاه کن و} توکل بر خدا کن، و همین بس که خدا نگهبان [تو] است. (۳)

(۳) سوره آل عمران (آیه ۸۱: وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾: و [یادکن] هنگامی را که خداوند از پیامبران (و پیروان آنها) پیمان گرفت، که هر گاه به شما کتاب و حکمتی دادم؛ سپس شما را فرستاده‌ای آمد که آنچه را {کتاب آسمانی} باشماست تصدیق

کرد {اولی برخلاف هوای نفس شما که خواهان آداب و رسوم سالهای بسیار پیش از این است، حرف علمی تازه ای در کتابش آورد} البته به او ایمان بیاورید و او را یاری کنید آنگاه فرمود آیا اقرار کردید و در این باره پیمانم را پذیرفتید گفتند: (آری) اقرار کردیم، (خداوند به آنها) فرمود پس گواه باشید و من (نیز) با شما از گواهانم. (۸۱)

(۳۳) سوره احزاب (آیه ۷: وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿۷﴾ و هنگامی را که {در آیه ۸۱ سوره آل عمران} از پیامبران {و پیروان آنها} پیمان گرفتیم و از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و از {پیروان} آنان پیمانی استوار گرفتیم: {هرگاه برای شما فرستاده‌ای با کتابی آمد که آنچه در کتاب شما است را تصدیق کرد و حرف علمی تازه‌ای زد به او ایمان آورید} (۷)

{توجه! خداوند در آیه ۷ سوره احزاب به حضرت محمد (ص) میفرماید: از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پیمانی استوار گرفتیم! هرگاه فرستاده‌ای با کتابی آمد! به او ایمان آورید! پس چرا در آیه ۴۰ همین سوره فرموده محمد خاتم الانبیاء است؟، می‌دانیم که خداوند هیچوقت دروغ نمی‌گوید! پس موضوع همان است که عرض کردیم آیه ۴۰ مثل صدها آیه تأویل نشده که حقایقشان ظاهر گردد؟}

در قرآن دو روح معرفی شده «روح الامین» و «روح القدس» که روح تمام مردم و پیغمبران از این دو روح می‌باشند در سوره شعرا پیامبرانی که روحشان «روح الامین» بود معرفی شدند از جمله حضرت محمد (ص) در آیات ذیل:

(۲۶) سوره شعرا (آیه ۱۹۱: وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۹۱﴾: {روح القدس در قرآن می‌فرماید ای محمد!:: {قطعا پروردگار تو همان {انرژی مطلق} شکست‌ناپذیر مهربان است! {و تکذیب کنندگان در جهنم مجازات خواهند شد} (۱۹۱)

(۲۶) سوره شعرا (آیه ۱۹۲: وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۲﴾: و بی تردید این {محکمت قرآن با متشابهات بسیار که توسط روح القدس بر روح الامین و توسط او و فرشته جبرئیل بر تو} نازل شده {از سوی} پروردگار جهانیان است. (۱۹۲)

(۲۶) سوره شعرا (آیه ۱۹۳: نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۳﴾: {روح الامین {روحی از خدا که (به موجب سوره شعرا) روح پیامبرانی مانند: نوح، هود، صالح، لوط، شعیب و تو است! توسط فرشته «جبرئیل»} آن را نازل کرده، (۱۹۳)

۲۶) سوره شعرا (آیه ۱۹۴: عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (۱۹۴): بر قلب تو تا از مُنذِرین {=آگاهی دهنده از وحی} باشی. (۱۹۴) /

۲۶) سوره شعرا (آیه ۱۹۵: بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿۱۹۵﴾: به زبان عربی روشن {که زبان مادری توست!} (۱۹۵)

در آیه ۱۹۵ با گفتن به زبان عربی روشن شکی باقی نمی ماند که او حضرت محمد (ص) است زیرا پیامبران دیگر زبانشان عربی نبوده و بدلیل آیات ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ سوره شعرا: روح الامین نام روحی از سوی پروردگار ماست که روح حضرت محمد (ص) بوده پس دلیل معروفیت حضرت محمد به «محمد امین» نیز همین مطلب است! و در آیه بعدی: به موجب آیه ۹۷ سوره بقره معلوم می شود روح الامین محکمت قرآن را توسط فرشته جبرئیل بر قلب حضرت محمد (ص) نازل کرده!:

۲) سوره بقره (آیه ۹۷: قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۷﴾: ای محمد! بگو: کسی که دشمن جبرئیل است {در حقیقت دشمن خداست} چرا که او {فرشته ای از سوی روح خدا «روح الامین» است} و {به فرمان خدا، محکمت قرآن را بر قلبت نازل کرده است. در حالی که مویذ [کتابهای آسمانی پیش از آن] و {تأویل نشده/ش نیز} هدایت و بشارتی برای مومنان است. (۹۷)

۲) بقره (آیه ۹۸: مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿۹۸﴾: هر که دشمن خدا و فرشتگان و فرستادگان او {که روحشان روح الامین بوده} و {توسط فرشته} جبرئیل {آیاتی از کتاب را بر قلب آنان نازل کرده} و {گروه دیگری از پیامبران که روحشان روح القدس بوده و توسط فرشته} میکائیل {آیاتی از کتاب را بر قلب آنان نازل نموده} است. همه بدانند که {خدا یقیناً دشمن کافران {به یگانگی خداوند یا انرژی مطلق} است (۹۸)

پس نتیجه می گیریم: روح گروهی از پیامبران از جمله حضرت محمد (ص) «روح الامین» است و آیات خدا توسط موج یا فرشته جبرئیل بر قلب این پیامبران نازل شده و آنها نیز مانند دستگاه ضبط و پخش صوت عمل کرده و آیات را بدون تغییر و تأویل برای مردم خوانده اند. ولی در آیه ۹۸ سوره بقره متوجه شدیم (روح القدس با فرشته میکائیل و روح الامین با فرشته جبرئیل) همکاری دارند. و در سوره مریم زیر می بینیم: پیامبرانی هم هستند که روحشان «روح القدس»! خودش می باشد! مانند حضرات یحیی و عیسی (علیهما السلام) که قبلاً آمده اند و فرستاده موعود سوره بینه! که در آیه ۳۳ سوره مریم «روح القدس» خودش فرموده: روزی برای تأویل کردن متشابهات قرآن به شکل بهنام برانگیخته می شوم!، ببینیم:

۱۹) مریم (آیه ۱۵): وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿۱۵﴾ و درود بر او {روح القدس روح بزرگ خداوند} روزی که {به شکل یحیی پسر زکریا پیغمبری تعمیم دهنده} زاده شد و روزی که {به شکل یحیی پیغمبری تعمیم دهنده} می میرد و روزی که {به شکل عیسی مسیح پیغمبری که کتاب انجیل را آورد} زنده برانگیخته می شود. (۱۵)

۱۹) مریم (آیه ۳۳): وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿۳۳﴾ و درود بر من {روح القدس} روزی که {به شکل عیسی مسیح} زاده شدم و روزی که {به شکل عیسی مسیح آورنده کتاب انجیل} می میرم و روزی که {این بار: جهت تأویل کردن متشابهات قرآن به شکل فرستاده موعود سوره بینه: بهنام} زنده برانگیخته می شوم. (۳۳)

۱۶) نحل (آیه ۱۰۲): قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰۲﴾: {ای فرستاده موعود ما} بگو: روح القدس همان روح بزرگ خدا یا لوح محفوظ است که قرآن بزرگ در شب قدر بر او نازل شده؛ و او در زمانهای مختلف: قسمتهای متناسبی از آن را از جانب ربّ بحق {بر برخی از پیامبران (مانند عیسی مسیح) که خودش روح آنان بوده؛ از درون جانیشان شخصاً وحی فرموده!، و بر پیامبران دیگر (مانند محمد) که روحشان روح الامین بوده توسط جبرئیل} نازل کرده، تا افراد با ایمان را ثابت قدم گرداند، و {پس از تأویل و تفسیر شدن متشابهات قرآن توسط فرستاده موعود سوره بینه که روحش روح القدس، همان روح عیسی مسیح است و اکنون پس از سالها به شکل «بهنام بهنام» آمده تا کتابش «قرآن بزرگ» با دلایل علمی} هدایت و بشارتی باشد برای عموم مسلمانان {جهان}. (۱۰۲)

توضیح بهنام: {پس: آیات فوق الذکر قرآن از حلول «روح القدس» در اجسام مختلف، یعنی: تناسخ خبر می دهد! پس بزرگان ادیان الهی تاکنون در این مورد هم اشتباه کرده اند که تناسخ را قبول نداشته اند! و باید طبق وعده تورات و انجیل و قرآن منتظر آمدن «روح القدس» به شکل فرستاده موعود؛ برای تأویل کردن «متشابهات» قرآن باشیم! و آیه ۱۴۴ آل عمران مسجل می سازد که باید در تأویل آیه ۴۰ سوره احزاب تجدید نظر کرد}

۳) سوره آل عمران (۱۴۴): وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۴۴﴾ و محمد جز فرستاده ای که پیش از او [هم] پیامبرانی {مانند: نوح، هود، صالح، لوط، شعیب، با روح مشترکی از «روح الامین» آمدند و} گذشتند نیست، آیا اگر او بمیرد یا کشته شود از {دین و} عقیده خود برمی گردید و هر کس از {دین و} عقیده خود بازگردد هرگز هیچ زبانی به خدا نمی رساند و به زودی خداوند {فرستاده خود را که در سوره بینه وعده داده با روح عیسی مسیح یا «روح القدس»، به شکل بهنام می فرستد و در دنیا و آخرت} سپاسگزاران را پاداش می دهد (۱۴۴)

(۳۳) سوره احزاب (آیه ۳۹: الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿۳۹﴾: همان کسانی که از طرف خدا با یکی از دو روح به پیغمبری منصوب می‌شوند و پیامهای خدا را بدون دخل و تصرف و تغییر { ابلاغ می‌کنند و چنانچه از آنها خواسته شود که مفهومش را تغییر دهند } از او می‌ترسند که تغییراتی بدهند { و برای ابلاغ بی‌کم و زیاد } از هیچ کس جز خدا بیم ندارند و خدا برای حسابرسی کفایت می‌کند (۳۹)

(۳۳) سوره احزاب (آیه ۴۰: مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۴۰﴾: محمد { یکی از آن پیامبران است و هرگز } پدر هیچ یک از مردان شما نیست. او رسول خدا و { در گروه پیغمبرانی که روحشان «روح‌الامین» بوده } خاتم الانبیاء است؛ و خداوند به همه چیز داناست! (۴۰)

توضیح: { عرض کردم که پیشوایان دین اسلام با وجود آیه روش سوره بینه و آیات دیگر! اشتباه کرده‌اند که حضرت محمد را خاتم الانبیاء دانسته‌اند و آن نیز به علت: تأویل درست نکردن آیات بوده است! و آیه ۴۰ سوره احزاب دو پیام مهم برای ما دارد: یکی موضوع «خاتم الانبیاء» بودن حضرت محمد (ص) که فهمیدیم: در گروه پیامبرانی که روحشان «روح‌الامین» بوده خاتم الانبیاء می‌باشد! و تناقض این آیه با آیاتی که خبر از آمدن فرستاده موعود را می‌دهند از بین رفت! و دیگری می‌فرماید: محمد پدر هیچ یک از مردان شما نیست!، یعنی: به هیچ مردی نباید گفت: اولاد محمد (ص)؟!، پس حضرت محمد (ص) هیچ آقا زاده‌ای ندارد! (باز هم اگر در صحت تأویلهای فوق‌الذکر شک داشته باشید در جلد دوم کتاب «قرآن بزرگ» به سوره احزاب مراجعه بفرمایید و آیات شاهد را ببینید!) و آیه ذیل در مورد اینکه در بشارت ۱ گفتیم پیشوایان دین اسلام اشتباه کرده‌اند حضرت محمد (ص) را خاتم الانبیاء دانسته‌اند، توضیح می‌دهد. واقعا قرآن معجزه است هیچ حرف درست و یا غلطی را بدون جواب مناسب نمی‌گذارد. {

(۷۲) الجن (آیه ۷: وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿۷﴾: و اینکه: آنها گمان کردند، همانگونه که شما { قبل از این } گمان می‌کردید! که خداوند هرگز کسی را { بعد از محمد، به نبوت } مبعوث نمی‌کند! (۷)

(۶) سوره انعام (آیه ۱۱۶: وَإِن تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَضْلُوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (آیه ۱۱۶): و اگر از بیشتر کسانی که در [این سر] زمین می‌باشند {و قرآن را تأویل و تفسیر می‌نمایند} پیروی کنی، تو را از راه خدا گمراه می‌کنند. (زیرا) آنان [خود] علم و دانش لازم را ندارند و آیات را هنما را نیز نمی‌بینند! لذا برای تفسیر آیات قرآن { جز از گمان [خود] پیروی نمی‌کنند، و جز به حدس و تخمین (واهی) نمی‌پردازند. (۱۱۶)

فرستاده موعود خدا: بهنام بهنام